

Jänis ja kilpikonna

Kyllästyivätpä kerran eläimet Kaukametsän siimeksessä ainai- seen uneliaisuuteensa ja tasapak- suun päiväinsä jollotukseen, jo- ten kokoontuivat he yhteen ryh- tyäkseen miettimään jotain vaih- telua.

– Ollaan konsensusta! ehdotti joku.

– Eikä olla, se on tylsää ja sitä on oltu jo niin monesti, murisivat muut.

– Tehdään hei rakennemu- tos! innostui toinen.

– Plää! huusivat muut yhteen ääneen.

– Mitäs jos vaihteeksi pidet- täisiin juoksukilpailut, keksi lo- pulta kolmas.

– Joo! kiljuivat kaikki, ja pian oli päätetty, että kilpailijoi- den pitäisi juosta kolmesti met- sän ympäri.

Ensimmäisenä kisaan ehti il- moittautua Pupujussi Erkki, Demokratian Riento. Mutta sepä olikin virhe: kaikki nimittäin tiesivät, että Eki-pupu oli niin vikkellä sekä kintuistaan että suustaan, ettei hänelle kukaan pärjäisi.

Odoteltiin, houkuteltiin siinä muita mukaan kokonainen tovi, mutta kukaan ei näyttänyt uskal- tautuvan.

– Eikö teistä tosiaan löydy jäniksen vastusta, kailotti kilpai- lujen johtaja. – Avatkoon nyt suunsa, joka tohtii, muuten ei tule kilpailua ollenkaan.

– Ottia tuota, kuului silloin koko porukan takaa. Sinne oli kömpinyt kilpikonna Pertti, Bernsteinin IFK. Hän oli ehti- nyt paikalle niin myöhään, ettei tiennyt, mistä oli kysymys, joten hän aikoi kysyä asiaa, muttei

koskaan ehtinyt, sillä kilpailujen johtaja oli niin tohkeissaan, että tulkitsi kilpikonnaan urahduksen oitis ilmoittautumiseksi.

Ja eihän siinä auttanut, poru- kan painostuksesta Pertti-kon- nan oli lähdettävä juoksuun mukaan, vaikkei hän ollut ollen- kaan sen alan otuksia.

Eki-pupu venytteli koipiaan voitonvarmana, ja lähtölaukauk- sen pamahdettua säntäsi metsän- rajaa kuin olisi tuli ollut töpö- hännän alla.

Kilpikonna ei tietysti päässyt puusta pitkään, vaan killitteli pää kallellaan kilpakumppaninsa perään ja töpsäytti silloin tällöin verkkaisen askeleen lähtöpaikan suuntaan.

Yleisöä tuppasi jo nauratta- maan moinen kilpailu, kun Eki- pupu suhahti tuokion kuluttua jo ensimmäisen kerran maalipai- kan ohi. – Hop hop hop, vauhtia vauhtia! se huikkasi ohi kii- täessään Pertti-konnalle, joka ei ollut vielä päässyt edes lähtö- kuoppiin.

Taas meni tuokio ja Eki pin- kaisi jo toisen kerran ohi maali- paikan ja säntäsi viimeiselle kierrokselleen Pertin päästyä juuri aloittamaan ensimmäis- tään.

– Ettei vain olisi Eki-pupulla liikaa vauhtia, puistelivat van- himmat eläimet silloin päätään. Ja oikeassapa olivatkin, sillä ei aikaakaan, kun voi kauhistus. Eki-pupu huomasi, että juostessa oli tullut kiljuva nälkä, ja pitäi- si saada vähän murua rinnan alle.

– No ei hätää, ajatteli Eki. – Minulla on niin ylivoimainen johto, että ennätänpä hyvin käydä metsässä napsimassa

muutaman puolukan suuhuni.

Niin hän poikkesi polulta metsän uumeniin, missä sattumalta törmäsi niinikään marjas- tamassa olleeseen herraseurueeseen. Kehkeytyi siinä juttua maailman menosta yleisesti ja työelämän uudistuksesta erityi- sesti. Koska aihe oli kiintoisa, Eki-pupulla vierähti aivan huo- maamatta herrain kanssa mar- jassa tuntikausia, kunnes yhtäk- kiä pimeys laskeutui metsän ylle.

Sillä välin kilpailujen johtaja oli aivan oikein tulkinnut, että Eki-pupu oli keskeyttänyt kilpai- lun, koskapa ei ilmaantunut maaliin ennen pimeän tuloa. Sen sijaan Pertti-konna oli köm- pinyt jo melkein kolmen metrin päähän ja jatkoi sisukkaasti eteenpäin.

– Keskeytämme kilpailun tä- hän ja toteamme Pertti-konnaan voittajaksi, ilmoitti johtaja lo- pulta. – Kumpikaan kilpailijois- ta ei ole päässyt maaliin saak- ka, mutta Pertti on selvästi sitä lähempänä. Sitä paitsi eihän perille asti pääseminen olekaan tärkeintä, vaan pyrkimys oi- keaan suuntaan. Mitä haluat palkinnoksesi, sankarimme?

– Öh, tuota, jahkaili Pertti- konna. – Olisikohan ministerin- paikka liikaa pyydetty?

Eihän se tietenkään ollut. Kilpikonna Pertistä tehtiin mi- nisteri, mutta ylimielisestä Erki- pupusta ei kukaan sen koom- min kuullut. Illan tullen näet herroillekin oli tullut marjamet- sässä nälkä, joten he sytyttivät kynsitulet ja valmistivat pupuys- tävästään makoisan jänispaistin.

Tämän tarinan opetus on se, että ei parane lähteä herrain kanssa marjaan.